

11/11/2011 was het begin van een mooi en succesvol verhaal in de analen van Vespa Club Oostende, gestart op Stene in het Vossenhol. Dit nadat onze toenmalige voorzitter William Rondelez half oktober ervoor te kennen had gegeven dat hij zou stoppen. Op dat ogenblik telde VCO 27 leden.

Dit was de start van vele mooie en leuke Vespa-avonturen. Hierbij gesteund door de medewerking van een nieuwe bestuursploeg in deze beginfase. Het bestuur bestond uit Luc, An, Patrick, Bernard, Bart en ikzelf. Na een aarzelende start met een ledenstop, omdat we plots 70 leden hadden, konden we vlug VCO eerst op het Nationale niveau een mooie plaats geven en daarna ook een schitterende Internationale uitstraling bezorgen... Ik moet voor mezelf toegeven dat het genieten was van het ene Vespa-treffen naar het volgende, dit aan een hoog oplopend tempo. Vandaag reden we in Maasmechelen, morgen zaten we in Verviers of Montegnee of in La Roche...

Er werden continu nieuwe plannen gesmeed. We hadden heel wat fantastische bijeenkomsten en evenementen, van bvb. een spaghetti-avond, een stoofvlees-avond, een voorstelling van het programma van een VWD, een Nieuwjaarsreceptie,...en uiteraard onze Vespa-uitstapjes! Altijd was er iets te beleven en werd er een unieke sfeer gecreëerd... Steeds stonden er helpende handen klaar, iedereen sprong mee in ons leuke verhaal. We hielden een 1e Vista Sul Mare, dat was mijn idee om de Vespa-beleving een "touch" à l'Ostendaise te geven, gewoon het mooie dat wij hier in Oostende hebben, te laten beleven met de vele Vespisti die vanuit vele verschillende windstreken kwamen overgewaaid. Vista sul Mare, "zicht op zee"...hoe schoner kan het zicht zijn dan tussen Middelkerke en Oostende of waar is het zicht op de ondergaande zon mooier dan aan ons Kursaal, waar je staat met je Vespa bij je en een glas wijn (merci Tina!) in je hand.... Hierop werd ik ooit attent gemaakt door een vriend Vespist uit Luxemburg. Hij zei: Manu weet jij wat wij hier nu mogen beleven...? Wij staan op de zeedijk in Oostende, met zicht op de zon die hier ondergaat, met een glaasje wijn in de schaduw van het Kursaal en bij mijne Vespa... Wat

zijn wij gelukkig en verwend in Oostende. Dus zoals gezegd, wij lanceerden onze Vista sul Mare, want we wilden iets tonen, iets unieks dat alleen wij hebben, wij de mannen van de zee.

Want dit is de uitstraling dat we altijd wilden bekomen, het delen van het geluk om te leven aan zee... Het tonen en het genieten van het rijden langs onze prachtige kust en verfrissende Noordzee. Wij beseffen niet altijd in welke mooie omgeving wij leven... Maar we waren fier om deze beleving te hebben kunnen delen met onze vele gasten Vespisti die hiervoor naar Oostende afzakten voor onze Belgian Vespa Days 2014 of voor één van onze Vista sul Mares.

Iets anders waar we ook de laatste jaren goed in slaagden, is het combineren van Vespa-plezier met een unieke Kerstsfeer en dit dan ook nog gekoppeld aan het goede doel. Kippenvelmomenten zijn dit, onder begeleiding van de Oostendse Politie, (waar we steeds een goed contact mee hebben) om te roesteren. Ik ken heel wat mensen die speciaal onze binnenstad komen opzoeken om deze unieke Kerstsfeer van de vele verschillende Kerstmannen/vrouwen op de Vespa te kunnen aanschouwen en te genieten van dit mooie, feeëriek schouwspel. Ik ben enorm blij en fier dat we op deze manier ons steentje hebben kunnen bijdragen als steun voor verschillende Oostendse verenigingen, dit mede dankzij de medewerking van een groot persoon, waar ik enorm eerbied voor heb, nl. Hubert Rubbens (Kiwaniis)!!

Sedert onze heropstart hebben we er voor gekeken om zo vlug mogelijk een vzw op te richten. Dit was nodig om alles in goede banen te kunnen leiden en om toch ook de geëngageerde bestuursleden te kunnen beschermen. Dit bracht heel wat formaliteiten met zich mee, maar alles kwam in een goede plooi te liggen. Ik ben enorm dankbaar naar de vele verschillende bestuursleden (merci Bart, Luc, An, Bernard, Patrick, Johan, Carlos, "uus moatje" Kurt die we veel te vroeg verloren hebben 😞, Lorenzo, Wouter, Sandra, Kris, Edwin en Andrew) die mij gedurende de afgelopen 10 jaar enorm hebben gesteund, die meegegaan zijn in mijn verhaal, in ons VCO-verhaal, waar ik enorm kon op rekenen en die ik tot vervelens toe heb lastiggevallen met alles en nog

wat. Het scheelde niet veel of het was dag en nacht..., dankzij hen hebben we zoveel moois kunnen opbouwen, zoveel bergen kunnen verzetten, zoveel Vespa-plezier kunnen aanbieden aan onze steeds groeiend aantal leden... Wat ben ik zo fier op jullie! Ik was misschien een motivator en bleef maar doordrammen bij jullie, maar zonder jullie was dit nooit gelukt!! Ik ben o zo dankbaar dat ik steeds op jullie heb kunnen rekenen dat we met jullie iets moois hebben kunnen opbouwen.

Dit deed mij zoveel deugd, het gaf mij zo een fantastisch gevoel, iedereen te zien genieten van ochère toch een toertje met de Vespa kunnen zien rijden... Maar het is niet alleen dat die telt, het is de hele beleving errond. Gewoon zoveel mensen, vrienden Vespisti te zien lachen...

Maar dit vergde enorm veel energie (het was in feite bijna een full-time job, soms met wat slapeloze nachten...), waarbij ik soms essentiële familie zaken overboord gooide, zaken waarvan ieder familie mens toch zou zeggen die hebben voorrang..., maar ja Manutje veegde daar uit puur enthousiasme zijn botten aan..., tis te zeggen : hij zag gewoon de problemen niet daarin. Gelukkig staat er naast mij, sedert 31 jaar ondertussen, een ferme buffer en een fantastische vrouw die dit allemaal kon opvangen en met de mantel der liefde meeding in mijn verhaal... Wat heb ik zoveel eerbied voor "Clootje", die mij zoveel vrijheid gaf!

Toen kwam de Corona-tijd, een tijd van herbronnen en terugkeren "back to basic"..., in feite moet er niks in het leven, uitgezonderd samen gelukkig zijn en blijven... Toen voelde ik voor het eerst na deze hectische, maar fantastische jaren... je kan toch zo niet op deze manier verder doen.... Ik heb mij al die jaren ten volle gegeven voor iets fantastisch, unieks en moois. Ik heb 10 jaar massa's energie gestoken en veel meer dan ik in feite moest, maar dat is het beestje in mij...het is een beetje alles of niks. Maar ik haalde daar ook heel veel positieve energie uit!!

Toen kwam het besef, van het is genoeg geweest, het was prachtig, maar ik kan dit niet meer op deze manier vol houden... Dit ook deels

ingegeven door enkele moeilijke en zwarte momenten die mij altijd zijn blijven achtervolgen, waarbij je hechte vrienden verliest en je dit verlies moeilijk kan plaatsen... Maar "tis gelijk dat tis". Ik ben fier op wat we samen hebben kunnen verwezenlijken en enorm fier dat er nu een sterk team klaar staat die met enorm veel vertrouwen de VCO-toekomst tegemoet gaat en die er zal voor zorgen dat ons prachtig schip zal verder varen. Zoals ik jullie reeds begin dit jaar meegaf: "Het roer van ons VCO-schip zal hierbij prima worden overgenomen, zodat ons clubje perfect de juiste koers zal verder varen. Laat me toe van te zeggen dat het misschien een andere koers zal worden, maar dat het uiteindelijk wel dezelfde mooie zeeën zijn die zullen worden bevaren als in het verleden..." De bemanning van het nieuwe schip is vastberaden om een veilige vaarroute te volgen, waarbij ieder VCO-lid zich altijd mag thuis voelen in deze warme club!!

Wat kan ik meer wensen? Ik wil gewoon iedereen bedanken die meegeholpen heeft om mijn weg, deze fantastische weg te bewandelen! En dan denk ik hierbij vooral ook aan onze medewerking met Stad Oostende, Toerisme Oostende, Politie Oostende en zoveel andere die ons veel steun gaven met al onze ideeën, die megingen in ons verhaal, die ons feilloos door Oostende loodsten, die bergen werk hebben verzet achter de schermen. Dat was voor ons een enorme hulp, vandaar mijn dankbaarheid naar hen toe!

Een ander aspect waarbij we altijd veel aandacht wilden aan geven was onze medewerking met de andere Oostendse Clubs, zoals bv. OMS, waar we tot op heden nog altijd medewerkers bezorgen voor hun evenementen (lees motorwedstrijden) en onze aansluiting bij Motorsport Vlaanderen en het vroegere BFOV, dat nu het BEHVA noemt. Deze organisatie behartigt de belangen van alle Old-timer liefhebbers, heel belangrijk hierbij om het Vespa-patrimonium dat er nu is te behouden, zelfs nog te versterken! Momenteel zijn er een kleine 60 VCO-ers aangesloten bij het BEHVA.

Dat is natuurlijk ook dat beetje meer dat we altijd hebben willen brengen met Vespa Club Oostende. Dit zeg ik niet om afgunst op te

wekken, maar daar ligt ons succes, het enthousiasme als club maar vooral het trots zijn op onze Vespa, onze club! Maar dat vergt massa's energie, wilskracht en inzet om vol te houden en het loont de moeite.

Zo kregen we van overal erkenning, werden we soms benijd, hadden we steeds een mooie uitstraling en werden we overal vol enthousiasme onthaald... Dit zeker en vast, mede dankzij de steeds bereidwillige, grote en warme steun van volgende mensen die ik enorm apprecieer, nl. "Samtje, Giuseppe en medewerkers" van 't Vliegpleintje en Marc, Martien & team van Moto's Inghelbrecht. Waarbij we zowel voor als na onze ritten terecht kunnen. Deze fantastische mensen maken op hun manier van mijn afscheidsrit een unieke gebeurtenis!!! Een dikke welgemeende merci!

Onze uitstraling danken we aan de talrijke verschillende leden-sponsors die ons steunden, vooral onder andere aan Tina en Miranda die ons in het verleden uitrustten met mooie VCO-polo's. Tevens langs deze weg een dikke merci aan Jan & Tine, "Floep" en Steve voor hun gulle bijdrage aan VCO!

Wat mij altijd nauw aan het hart lag is dat we steeds hebben geprobeerd dat iedereen zich thuis zou voelen in onze club, dat iedereen welkom was. Dat er zoveel Vespa-plezier samen kon gedeeld worden, dat we elkaar zo konden meeslepen in het fantastische verhaal van de Vespa-beleving. Het samen zijn met dezelfde passie voor "het mirakeltje op twee wielen" die ons immens veel plezier, vrijheid en heel veel onbekende horizonten deed ontdekken. Ontelbaar veel kilometers werden afgelegd, hierbij werden steeds nieuwe en leuke contacten gelegd met gelijkgestemde Vespisti!

Met telkens leuke, verrassende mogelijkheden en andere uitdagingen voor nieuwe avonturen die zich aanboden..., zo konden we de Vespa-fabriek in Pontedera bezoeken, werden we op sleeptouw genomen door Rocco en Pepino in de Abruzzes, kregen we een prachtig onthaal bij Garry & friends in Essex, onvergetelijke memories blijven bij met de "SC Foresters", logeerden we een 5-tal jaar dankzij Fabrice in het Franse Kasteel "La Chantereine" in Normandier. Fantastische

momenten mochten we, met telkens een grote VCO-delegatie (de max was 100 VCO-ers op de BVD2015 in Bilzen) beleven op de vele Nationale en Internationale Vespa Days, momenten die voor eeuwig in ons geheugen gegrift staan! Grote wereldsteden als Parijs en Londen werden versierd met VCO-stickers...

Zalig samen kilometers malen en het delen van unieke belevenissen met de haren in de wind, genietend van de "geur van een tweekakt"... Wat voor mij ook belangrijk was, is mijn fierheid op onze stad, dat wij altijd een beetje de rol van ambassadeur waren voor "uus Oostende", wat is mooier dan de kleuren van onze roots te kunnen vertegenwoordigen en overal uit te dragen, uit te stralen. Ewel ik was en ben daar nog steeds fier op!!

Ik wens het VCO-team, onder aanvoering van Sandra en Wouter dan ook veel succes voor de nieuwe toekomst voor Vespa liefhebbend Oostende!

Yes You Can!

Clootje en ikzelf, kijken reikhalzend en met veel plezier uit naar een nieuw en beter Vespa-seizoen, waarbij we duimen dat we met een mooie VCO-delegatie kunnen aanwezig zijn in Portugal begin juli voor de EVD2022. En,... dat we samen met de vele VCO-Vespisti nog lang en met volle teugen, zorgeloos mogen genieten van heel veel Vespa-plezier met Vespa Club Oostende!!

*Voilà, zo ben ik aan het einde gekomen van mijn laatste mailing aan "mijn VCO-leden", die voor altijd in "mien erte bluuven" *

Ciao ciao

*Manu *